

22de Møde.

Onsdag den 22. November Kl. 2²⁰.

Først foretoges:

Valg af et Medlem til det i § 6 i Lov om Saltvandsfiskeri af 4. Maj 1907 omhandlede Overnævn og en Suppleant for samme.

Til Medlemmer af dette Overnævn valgtes: Proprietær *N. S. Erhardi*, Æbeltoft.

Til Suppleant for samme valgtes: Partikulier *R. P. Korsbjerg*, Helgenæs.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Erhvervelse af Indfødsret.

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold) Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 41) *vedtoges* enstemmigt med 43 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 187 af 9. Juni 1916 om Fastsættelse af Husleje.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 141).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Dette Lovforslag er enstemmigt vedtaget i Folketinget, som efter en kort Behandling uden at anvende Udvalg bragte Sagen til Ende.

Den gældende Huslejelov af 9. Juni d. A. udløber den 31. December 1916, idet den er knyttet sammen med en anden Lov, som udløber paa denne Dato. Det er da naturligt, at Indenrigsministeriet har begæret Oplysninger om, hvorledes denne Lov er blevet anvendt, og hvorledes den har virket. Dens Anvendelse beror jo paa Kommunalbestyrelserne og deres Beslutninger om at nedsætte Huslejenævn. Indenrigsministeriet har derfor anmodet om Indberetning om, i hvilke Kommuner saadanne Nævn er nedsatte, og desuden om, hvilke Ønsker man maatte nære i Kommunerne og Nævnene vedrørende Lovens Fornyelse og eventuelle Ændring. Disse Oplysninger maa antages nu i alt væsentligt at være indkommet, og vil altsaa danne Grundlaget for den Behandling i Indenrigsministeriet, som vil finde Sted, og som jeg antager vil resultere i et Lovforslag om en Forlængelse af Loven i ændret Form. Men medens disse Undersøgelser i Kommunerne og i Nævnene foregik, indkom der til Indenrigsministeriet en direkte Skrivelse fra de 8 af de 9 Formænd for Københavns Huslejenævn, Den omhandler et Forhold, som Ministeriet selv var blevet opmærksom paa ved talrige Henvendelser, nemlig dette, at der i de sidste Maaneder fandt en ganske overordentlig Stigning i Opsigelserne Sted. Det er jo bekendt, at der den sidste Flyttedag baade her i København og i mange andre Byer var en stor Mangel paa Boliger, og derigennem er en Opsigelse af Lejerne blevet noget ganske andet, end den vilde være, hvis der var Rigdom paa Boliger, ja, for mange bliver en Opsigelse til Spørgsmaalet om, hvorvidt Bolig overhovedet kan tilvejebringes. Huslejenævnenes 8 Formænd er nu kommet til det Resultat, at Opsigelser i høj Grad anvendes for derigennem at gøre Bestemmelserne i den gældende Lov af Juni 1916 om Lejeforhøjelse illusoriske. Dette har ikke været Lovgivningsmagtens Hensigt, og det har ingenlunde været dette høje Tings Hensigt, idet man netop, da Loven her blev behandlet, beskæftigede sig med dette Spørgsmaal om Opsigelsernes Benyttelse i det nævnte Øjemed. De 8 Formænd for Huslejenævnene har altsaa forment, at Opsigelse benyttes paa denne Maade, og at det derfor vilde være nød-